धर्मधृत् das Gesetz haltend.

1. **धर्मन्** *m.* Träger, Erhalter.

2. **धर्मन्** *n.* Grundlage, Satzung, Ordnung, Einrichtung, Brauch, Recht, Pflicht; Merkmal, Attribut. *Instr. Sgl. u. Pl.* nach Recht, in rechter Art, wie es sich gehört. **धर्मणस्परि** in der Ordnung, nach der Reihe.

धर्मपति *m.* Herr der Ordnung *o.* des Rechtes.

धर्मपत्नी *f.* rechtmäfsige Gattin.

धर्मपर *u.* **°परायण** das Recht *o.* die Tugend über alles haltend.

धर्मप्रवृत्ति *f.* Tugendübung.

धर्मबुद्धि von tugendhaftem Sinn.

धर्मभागिन् Tugend besitzend, tugendhaft.

धर्मभृत् das Recht erhaltend *o.* beschützend.

धर्ममय aus Gesetz *o.* Tugend bestehend.

धर्ममात्र *n.* nur die Art und Weise.

धर्ममार्ग *m.* der Weg der Tugend.

धर्मयुक्त mit Tugend begabt, gerecht.

धर्मरत *u.* **°रति** der Tugend ergeben.

धर्मराज्, **°राज** *u.* **°राजन्** *m.* Fürst der Gerechtigkeit, *Bein. Yama's u. Yudhishṭhira's.*

धर्मरुचि sich der Tugend erfreuend.

धर्मलोप *m.* Pflichtversäumnis.

धर्मवन्त् vom Gesetze begleitet, tugendhaft.

धर्मविद् gesetzes- *o.* pflichtkundig.

धर्मवृद्ध tugendreich; *m. Mannsname.*

धर्मशासन *u.* **°शास्त्र** *n.* Gesetzes-, Rechtsbuch.

धर्मशील gerecht, tugendhaft.

धर्मसंयुक्त gesetz-, rechtmäfsig.

धर्मसंहिता *f.* Gesetzessammlung.

धर्मसंज्ञा *f.* Rechts- *o.* Pflichtbewusstsein.

धर्मसमय *m.* gesetzmäfsige Verpflichtung.

धर्मसू das Recht fördernd.

धर्मसूत्र *n.* Rechtssûtra.

धर्मसेवन *n.* Pflichterfüllung.

धर्मस्थ *m.* Richter.

धर्महन्तर्, *f.* **°हन्त्री** das Gesetz verletzend.

धर्महानि *f.* Pflichtversäumnis.

धर्माचार्य *m.* Rechtslehrer.

धर्मातिक्रम *m.* Gesetzesübertretung.

धर्मात्मता *f. Abstr. zum folg.*

धर्मात्मन् pflichtbewusst, rechtschaffen.

धर्माधर्मज्ञ Recht und Unrecht kennend.

धर्माधिकरण *n.* Gericht; *m.* Richter.

धर्माधिकरणस्थान *n.* Gerichtshof.

धर्माधिकार *m.* Rechtspflege.

धर्माधिकारणिक, **°कारिन्** *u.* **°कृत** *m.* Richter.

धर्माधिष्ठान *n.* Gerichtshof.

धर्माध्यक्ष *m.* Oberrichter (*eig.* Rechtsaufseher).

धर्मानुकाङ्क्षिन् dem Rechte nachstrebend, rechtlich gesinnt.

धर्मानुष्ठान *n.* Übung des Rechts *o.* der Pflicht.

धर्माभिषेकक्रिया *f.* vorschriftsmäfsige Abwaschung (*r.*).

धर्मारण्य *n.* heiliger (*eig* Pflichtübungs-) Wald; *N. eines Waldes u. einer Stadt.*

धर्मावेक्षिता *f.* Rücksichtnahme auf das Gesetz, Rechtssinn.*

धर्माश्रित rechtschaffen, tugendhaft.

धर्मासन *n.* Richtersitz.

धर्मिता *f.*, **°त्व** *n. Abstr. zum folg..*

धर्मिन् rechtlich, tugendhaft; die Rechte *o.* Pflichten, Merkmale *o.* Art und Weise des (—°) habend.

धर्मिष्ठ (*Superl.*) höchst gerecht, gesetzlich *o.* tugendhaft. *Abstr.* **°ता** *f.*

धर्मेन्द्र, **धर्मेश** *u.* **°श्वर** *m.* Gesetzesherr (*Bein. Yama's*).

धर्मोपदेश *m.*, **°देशना** *f.* Unterweisung im Gesetz.

धर्मोपमा *f.* Art Gleichnis (*rh*).

धर्म्य gesetz-, recht-, pflichtmäfsig, herkömmlich; gerecht, tugendhaft; entsprechend (*Gen.*).

धर्ष्, **धृष्णोति**, **धर्षति** dreist sein, wagen; *Partic.* **धृषन्त्**, **धृषाण**, **धृषमाण**, **धृष्ट** *u.* **धृषित** kühn, dreist, mutig, tapfer, verwegen. *Caus.* **धर्षयति** vergewaltigen, bezwingen, misshandeln, zu Grunde richten; *p.p.* **दर्षिता** *f.* geschändet. **आ** jemd. antasten, etwas anhaben; *Caus.* beleidigen, reizen. **प्र** = **आ**; *Caus.* vergewaltigen, schänden (*ein Weib*). **वि** *u.* **सम्** *Caus.* = *vor. Caus.*